ΤΗΛΕΦ. ΑΜΕΣΟΥ ΑΝΑΓΚΗΣ

Σταθ. Α. Βοηθειῶν	44—44
Πυροσβεστικὴ Ὑπηρεσία	25—61
Β λ ά β α ι	25—22
Τμῆμα Ἀσφαλείας	28—80

ΔΕΥΤΕΡΑ 24 Ὀκτωβρίου 1960

ΕΘΝΙΚΟΣ ΚΗΡΥΞ

ΤΗΛΕΦΩΝΑ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ

Τουριστικὴ Ἀστυνομία	34—52
Τουριστικὸν Περίπτερον	45—40
Α΄ Ἀστυνομικὸν Τμῆμα	28—81
Β΄ Ἀστυνομικὸν Τμῆμα	28—82
Γ΄ Ἀστυνομικὸν Τμῆμα	28—83
Δ΄ Ἀστυνομικὸν Τμῆμα	20—41

ΣΕΛΙΣ 3η

Η ΟΥΣΙΑ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΟΣ

ΤΙ ΕΙΣΑΓΕΙ ΚΑΙ ΤΙ ΕΞΑΓΕΙ Η ΕΛΛΑΣ; ΠΡΩΤΗ ΕΙΣ ΕΙΣΑΓΩΓΑΣ Η ΔΥΤΙΚΗ ΕΥΡΩΠΗ

Η ΚΙΝΗΣΙΣ ΠΡΟΣ ΗΝΩΜΕΝΑΣ ΠΟΛΙΤΕΙΑΣ ΚΑΙ ΑΓΓΛΙΑΝ

ΑΘΗΝΑΙ. (Ἰδ. ὀπ.) Τὸ ἑλληνικὸν οἰκονομικὸν πρόβλημα εἶναι, κατὰ ἕνα μεγάλο μέρος, πρόβλημα διαφορᾶς εἰσαγωγῶν καὶ ἐξαγωγῶν. Οὕτως εἰσάγομεν προϊόντα ἀπὸ τὰς ξένας χώρας, ἀξίας μεγαλυτέρας ἀπὸ τὴν ἀξίαν τῶν προϊόντων ποὺ ἐξάγομεν. Ἀλλὰ εἶναι φανερόν, ὅτι ὅσαν αὐξάνεται ἡ βιομηχανικὴ παραγωγή, τόσον μειώνεται ἡ εἰσαγωγὴ βιομηχανικῶν εἰδῶν ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ. Ἀνάπτυξις τῆς ἐγχωρίου παραγωγῆς, διὰ νὰ μὴ εἰσάγωμε ξένα προϊόντα, καὶ ἀνάπτυξις ἐξαγωγῶν, διὰ νὰ ἰσοσκελισθῇ τὸ ἐμπορικὸ μας ἰσοζύγιο—αὐτοὶ εἶναι δύο βασικοὶ σκοποὶ κάθε οἰκονομικῆς πολιτικῆς.

Α΄ ΑΙ ΕΞΑΓΩΓΑΙ ΚΑΤΑ ΧΩΡΑΣ

Κατ' ἀρχὴν ποῖαι εἶναι αἱ χῶραι, ποὺ ἀπορροφοῦν τὰ ἑλληνικὰ προϊόντα; Διαβάζοντας τὸ τελευταῖο μηνιαῖο δελτίον Στατιστικῆς Ἐξωτερικοῦ Ἐμπορίου, μποροῦμε νὰ μελετήσωμε τοὺς ἀριθμοὺς τοῦ πρώτου τετραμήνου (Ἰανουάριος—Ἀπρίλιος) τοῦ 1960 καὶ τοῦ πρώτου τετραμήνου τοῦ 1959. Τὸ γενικὸν σύνολον ἐξαγωγῶν δι' αὐτὸ τὸ διάστημα τοῦ 1960 ἀνῆλθεν εἰς 1.886.908.000 δραχμῶν, ἐνῶ τὸ ἀντίστοιχον τετραμηνον τοῦ 1959 εἶχεν ἀνέλθει εἰς 1.644.795.000 δρχ. Δηλαδὴ αἱ ἐξαγωγαί μας ἐσημείωσαν αὔξησιν εἰς τὸ διάστημα αὐτὸ κατὰ 242 ἑκατομμύρια δραχμὰς περίπου.

Αἱ χῶραι ποὺ εἰσάγουν ἑλληνικὰ προϊόντα χωρίζονται εἰς μεγάλας ὁμάδας, ἀνάλογα μὲ τὴ γεωγραφικὴ ἢ νομισματικὴ τοποθέτησι. Ὁ κατωτέρω πίναξ παρουσιάζει τὴν κατανομὴ τῶν ἐξαγωγῶν διὰ τὰ πρῶτα τετράμηνα τοῦ 1960 καὶ 1959 εἰς ἑκατομμύρια δραχμάς.

Βόρειος Ἀμερικὴ	335	274
Λατινικὴ Ἀμερικὴ	15	15
Ἤπειρ. Δυτ. Εὐρώπη	646	629
Ἀνατολικὴ Εὐρώπη	463	316
Λοιπὴ Εὐρώπη	118	117
Περιοχὴ Στερλίνας	215	176
Μέση Ἀνατολὴ	36	69
Ἄπω Ἀνατολὴ	52	39
Ὑπόλοιπος κόσμος	2	4

Σημείωσις: Ἡ Λοιπὴ Εὐρώπη περιλαμβάνει τὴν Γιουγκοσλαβία, Ἰσπανία, Φινλανδία. Ἡ περιοχὴ Στερλίνας περιλαμβάνει τὴν Μεγ. Βρετανία, τὰς νῦν καὶ πρώην κτήσεις της, τὰ κράτη τῆς Κοινοπολιτείας, ὡς καὶ τὴν Ἰρλανδία καὶ Ἰσλανδία.

Μιὰ πρώτη ματιὰ εἰς τοὺς ἀριθμοὺς αὐτοὺς μᾶς δείχνει ὅτι, τὸ πρῶτον τετραμηνον τοῦ 1960, πρωτη εἰς τὰς εἰσαγωγὰς ἐξ Ἑλλάδος ἔρχεται ἡ περιοχὴ τῆς Ἠπειρωτικῆς Δυτικῆς Εὐρώπης. Κυρίως πελάται μας της περιοχῆς αὐτῆς εἶναι ἡ Δυτικὴ Γερμανία (261 ἑκατ.) καὶ ἡ Ἰταλία (150 ἑκατ.). Ἀκολουθεῖ ἡ Ἀνατολικὴ Εὐρώπη, ὅπου κυρίως πελάται τῆς Ἑλλάδος εἶναι ἡ ΕΣΣΔ (183 ἑκατ.) καὶ ἡ Τσεχοσλοβακία (80 ἑκατ.). Κατόπιν ἔρχεται ἡ Βόρειος Ἀμερικὴ (μὲ κυρίως πελάτην μας τὰς Ἡνωμένας Πολιτείας, μὲ 319 ἑκατ. δρχ.). Σημειωτέον, ὅτι αἱ Ἡνωμέναι Πολιτεῖαι διὰ τὸ χρονικὸν αὐτὸ διάστημα ἔρχονται πρῶται εἰς τὰς εἰσαγωγὰς ἑλληνικῶν προϊόντων ἀπ' ὅλας τὰς χώρας τοῦ κόσμου. Εἰς τὴν περιοχὴν τῆς Στερλίνας, ἡ Μεγ. Βρετανία κατέχει τὰ πρωτεῖα, μὲ 167 ἑκατομμυρια δραχ.

Β΄ ΕΞΑΓΩΓΙΜΑ ΠΡΟΪΟΝΤΑ ΚΑΤΑ ΧΩΡΑΣ ΠΡΟΟΡΙΣΜΟΥ

Ποιὰ ὅμως εἶναι τὰ προϊόντα ποὺ ἀγοράζουν ἀπὸ μᾶς αἱ χῶραι αὗται; Καὶ συγκεκριμένα ποῖα προϊόντα προτιμᾶ ἡ κάθε χώρα; Ἡ Δυτικὴ Γερμανία εἰσάγει κυρίως προϊόντα κηπουρικῆς (μῆλα, πορτοκάλια, λεμόνια, ροδάκινα, σταφίδα, καπνὸ κλπ), ἡ ἀξία τῶν ὁποίων ἀνῆλθε, τὸ α΄ τετράμηνον τοῦ 1960, εἰς 163 ἑκατ. δρχ. Ἐπίσης εἰσάγει ὀρυκτὰ (57 ἑκατ δρχ.), δέρματα κλπ. Ἡ Ἰταλία εἰσήγαγε κυρίως ἐλαιόλαδον (98 ἑκατ. δρχ.), δέρματα καὶ προϊόντα κηπουρικῆς. Προϊόντα, ἐπίσης, κηπουρικῆς εἰσήγαγε, κατὰ κύριον λόγον ἡ ΕΣΣΔ (καπνὸν, σταφίδα, λεμόνια κλπ). Ἡ Τσεχοσλοβακία, ἐκτὸς τῶν προϊόντων κηπουρικῆς, εἰσήγαγε καὶ ἀρκετὸ βαμβάκι (ἀξίας 26 ἑκατ δρχ.). Αἱ Ἡνωμέναι Πολιτεῖαι τέλος, εἰσήγαγον κυρίως καπνὸν (ἀξίας 240 ἑκατ. δρχ.), ὀρυκτὰ καὶ οἰνοπνευματώδη ποτά.

Ἐξ ἄλλου ὁ κατωτέρω πίναξ, παρουσιάζει τὰς εἰσαγωγὰς καὶ τὰς ἐξαγωγὰς τῆς χώρας μας καὶ δείχνει τὰς ποσοστὰ ποιὰ προϊόντα χρειαζόμεθα ἐμεῖς ἀπὸ τοὺς ξένους καὶ ποιὰ οἱ ξένοι ἀπὸ ἐμᾶς. Ὁ πίναξ αὐτὸς δίδει εἰς ποσοστὰ τὰ ἀκόλουθα στοιχεῖα διὰ τὸ α΄ τετράμηνον τοῦ 1960,

	Εἰσαγ.	Ἐξαγ.
Σύνολον	100,0	100,0
Ἰρόφιμα	10,9	25,6
Ποτὰ καὶ καπνὸς	0,0	33,6
Πρῶται ὕλαι μὴ ἐδώδιμοι (πλὴν τῶν καυσίμων)	8,1	27,4
Ὀρυκτά, καύσιμα, λιπαντικὰ κλπ	8,2	0,0
Ζωϊκὰ καὶ φυτικὰ ἔλαια καὶ λίπη	0,1	5,7
Χημικὰ προϊόντα	7,9	2,6
Βιομηχανικὰ εἴδη	16,8	3,6
Μηχανήματα καὶ μεταφορικὰ μέσα	45,6	0,5
Διάφορα βιομηχανικὰ εἴδη	2,4	0,8

Οἱ ἀριθμοὶ δεικνύουν κυρίως πόσον ὑστερεῖ εἰσέτι ἡ Ἑλλὰς εἰς τὸν βιομηχανικὸν τομέα.

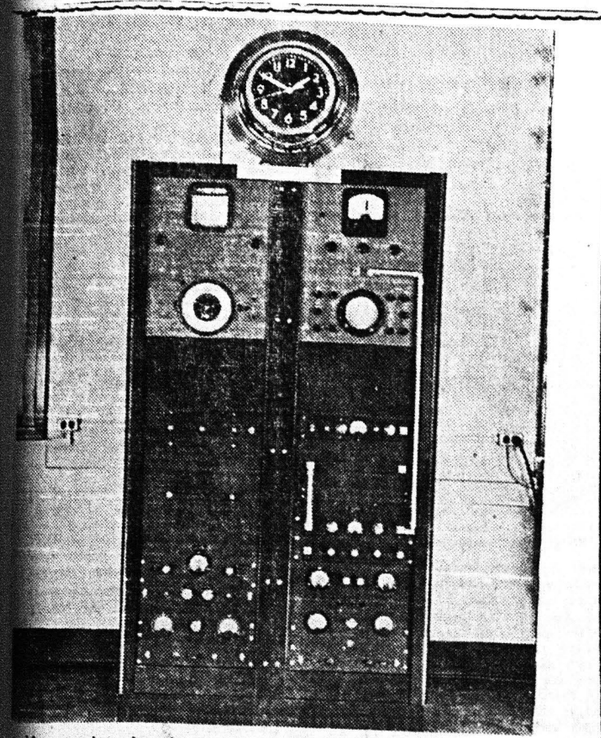

Ἀμερικανοὶ ἐπιστήμονες κατεσκεύασαν τὸ ἀνωτέρω μοναδικὸν εἰς τὸν κόσμον ἀτομικὸν ὡρολόγιον βασιθέντες εἰς τὰς δονήσεις τῶν μορίων ἀμμωνίας. Τὸ ὡρολόγιον αὐτὸ λειτουργεῖ μὲ ἀκρίβειαν ἕνα πρὸς 100 ἑκατομμύρια. Δηλαδὴ σὲ 100 ἑκατομύρια λεπτά, χάνει μόνον ἕνα.

Ἡ φωτογραφία αὐτὴ ἔχει ληφθῆ ἀπὸ τὸ περισκόπιον τοῦ ἀμερικανικοῦ ἀτομικοῦ ὑποβρυχίου «Σηνταγκόν» τὸ ὁποῖον ἔφθασεν εἰς τὸν Βόρειον Πόλον, πλέον κάτωθι τῆς θαλάσσης καὶ τῶν πάγων. Οἱ διακρινόμενοι ἐπὶ τῶν πάγων ἄνδρες εἶναι μέλη τοῦ πληρώματος τοῦ ἀμερικανικοῦ ὑποβρυχίου.

Τὶ γράφει ἐφημερὶς τῆς Ἑλβετίας

ΠΡΟΒΛΕΠΕΤΑΙ ΠΕΡΑΙΤΕΡΩ ΑΥΞΗΣΙΣ ΤΗΣ ΤΟΥΡΙΣΤΙΚΗΣ ΚΙΝΗΣΕΩΣ ΕΝ ΕΛΛΑΔΙ

110.000 ἑκατ. δολλάρια ἀπὸ τὰ πλοῖα

ΒΕΡΝΗ. (Ἰδ. ὑπ.). Ἡ αὔξησις τοῦ πρὸς τὴν Ἑλλάδα τουριστικοῦ ρεύματος ἀπετέλεσε τὸ θέμα εἰδικοῦ συντόμου δημοσιεύματος τῆς «ΤΡΙΜΠΙΟΥΝ ΔΕ ΛΩΖΑΝ».

«Ἡ αὔξησις τοῦ ἀριθμοῦ τῶν τουριστῶν γράφει—εἶναι ἀξιοσημείωτος. Κατὰ τὸν μῆνα Ἰούλιον τοῦ τρέχοντος ἔτους ἀφίχθησαν 60.000 ξένοι τουρισται. Τοῦτο σημαίνει αὔξησιν τοῦ τουριστικοῦ ρεύματος κατὰ 27% ἔναντι τοῦ ἀντιστοίχου μηνὸς τοῦ παρελθόντος ἔτους 1959.

Διὰ τοὺς ἑπτὰ πρώτους μῆνας τοῦ τρέχοντος ἔτους ὁ ἀριθμὸς τῶν τουριστῶν ἀνῆλθεν εἰς 177.000 ἔναντι 155.000 τοῦ 1959. Ἐπὶ κεφαλῆς ὅλων τῶν κατηγοριῶν ξένων περιηγητῶν ἔρχονται οἱ Ἀμερικανοί. Ἀκολουθοῦν οἱ Βρετανοί. Κατόπιν οἱ Γερμανοὶ καὶ Γάλλοι. Τὴν ἑβδόμην θέσιν κατέχουν οἱ Ἑλβετοί, ἀκολουθουμένοι ἀπὸ τοὺς Βέλγους καὶ τοὺς τουριστας ἐκ Λουξεμβούργου».

ΒΕΡΝΗ. (Ἰδ. ὑπ.). Ἀναφερομένη εἰς σχετικὸν ἄρθρον της ἡ ἐφημερὶς «ΒΙΡΤΣΑΦΤΛΙΧΕ ΜΙΤΤΑΙΛΟΥΓΓΕΝ» εἰς τὴν Ἑλλάδα καὶ τὴν οἰκονομικήν της κατάστασιν παρατηρεῖ τὰ ἑξῆς:

«Ἴσως ἐπὶ ὡρισμένων σημείων νὰ φαίνωνται τὰ καταρτισθέντα ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως τῶν Ἀθηνῶν σχέδια κάπως περισσότερον τοῦ δέοντος αἰσιόδοξα. Ἐν τούτοις εἰς τὸ σύνολόν των ἀνταποκρίνονται εἰς τὴν πραγματικότητα».

Ἐπὶ τοῦ τομέως τοῦ Τουρισμοῦ σημειώνει ὁ ἀρθρογράφος τὴν αὔξησιν τοῦ ἀριθμοῦ τῶν περιηγητῶν ἀπὸ 196.000 εἰς 302.000 μεταξὺ τῶν ἐτῶν 1955—1959. Κατὰ μέσον ὅρον—γράφει—ἡ αὔξησις τῶν ξένων τουριστῶν ἐφθασε τὰ 11,4% ἐτησίως. Κατὰ τὰ ἔτη 1960—1964 ἀναμένεται νὰ ἀνέλθῃ ὁ μέσος ὅρος εἰς 18½. Ὁ ἀριθμὸς τῶν κλινῶν, τὰς ὁποίας διαθέτει σήμερον ἡ Ἑλλὰς εἶναι 48.000. Περὶ τὰ τέλη τοῦ 1964 θὰ εἶναι 66.000. Αἱ βελτιώσεις αἱ ξενοδοχειακαὶ καὶ ἡ βελτίωσις τοῦ ὁδικοῦ δικτύου καθὼς καὶ ἡ λειτουργία τοῦ φέρρυ—μπόουτ ἐνεθάρρυναν τοὺς ταξιδεύοντας εἰς Ἑλλάδα.

Περαιτέρω ἡ ἐφημερὶς ὑπογραμμίζει τὴν αὔξησιν τοῦ ἐμπορικοῦ στόλου τῆς Ἑλλάδος διὰ τοῦ ἐπανατρισμοῦ τῶν σκαφῶν διαφόρων Ἑλλήνων ἐφοπλιστῶν. Πιστεύεται ὅτι αἱ εἰσπράξεις ἐκ τοῦ ἐμβλήματος θὰ φθάσουν τὸ 1964 τὰ 110.000.000 δολλάριον, ἐνῶ αἱ τοῦ 1959 ἦσαν 60,3 ἑκατομμύρια δολλαρίων.

Ἐν συνεχείᾳ τονίζει τὰς προόδους εἰς τὸν τομέα τῆς ἐνεργείας. Ἤτοι αὔξησιν τῆς χρησιμοποιήσεως τοῦ λιγνίτου ἀπὸ 1,4 τὸ 1959 εἰς 6,6 ἑκατομμύρια τόννους τὸ 1964 διὰ τὴν λειτουργίαν θερμοηλεκτρικοῦ ἐργοστασίου, βιομηχανιῶν καὶ τὴν κίνησιν τῶν σιδηροδρόμων. Ἡ ἀνάπτυξις αὐτῆς τῆς πηγῆς ἐνεργείας θὰ ἐπιτρέψῃ μίαν ἐτησίαν ἐλάττωσιν ἐξ 100.000 τόννων ἀνθρακίτου καὶ γαιανθράκων.

Η ΟΡΘΗ ΕΡΜΗΝΕΙΑ ΤΟΥ ΑΡΘΡ. 13 ΤΟΥ Ν. Δ. 4045)60

ΠΟΤΕ ΕΙΝΑΙ ΑΝΑΓΚΑΙΑ Η ΕΚΔΟΣΙΣ ΑΔΕΙΑΣ ΔΙΑ ΤΗΝ ΑΣΚΗΣΙΝ ΤΟΥ ΕΠΙΤΗΔΕΥΜΑΤΟΣ

ΔΙΕΥΚΡΙΝΙΣΙΣ ΕΠΙ ΩΡΙΣΜΕΝΩΝ ΑΜΦΙΣΒΗΤΗΣΕΩΝ

Ἡ διάταξις τοῦ ἄρθρου 13 τοῦ νόμου 4045)60 ὁρίζει ὅτι «πᾶν φυσικὸν πρόσωπον ὑποχρεοῦται προπάσης ἐναρξεως ἀσκήσεως ἐπιτηδεύματος εἰς τὴν ὑποβολὴν σχετικῆς περὶ τούτου δηλώσεως εἰς τὸν ἁρμόδιον Οἰκον. Ἔφορον, ἐφοδιαζομενον διὰ σχετικῆς βεβαιώσεως τούτου».

Καίτοι μικρὸν χρονικὸν διάστημα (ὀλίγοι μῆνες) ἐμεσολάβησαν ἀπὸ τῆς ἰσχύος της ἐν λόγῳ διατάξεως, ἐν τούτοις εἰς τὴν πρᾶξιν παρουσιασθῆσαν περιπτώσεις κατὰ τας ὁποιας ἐγεννήθησαν ἀμφισβητήσεις ὡς πρὸς τὴν ἔκτασιν τῆς διατάξεως καὶ ὡς πρὸς τὴν ἄλησιν αὐτῆς ἐννοιαν.

Οὕτω ἐγεννήθη τὸ ἐρώτημα ἐὰν τὸ φυσικὸν πρόσωπον ὑποχρεοῦται εἰς ἣν ὑποβολὴν τοιαύτης δηλώσεως καὶ λήψιν ἀδείας εἰς πασαν περίπτωσιν ἐναρξεως ἐπαγγέλματος ἢ μόνον κατὰ τὴν πρώτην ἐναρξὶν αὐτοῦ. Ἤ, ἐπίσης τὸ ἐρώτημα: ἐὰν φυσικὸν πρόσωπον, ἀσκοῦν ἤδη ἀτομικὸς ἐπιτηδευμα θελήσῃ μετὰ παρέλευσιν χρόνου τινὸς (π. χ. μερικῶν ἐτῶν), νὰ συνεταιρισθῇ μετ' ἄλλων, θὰ θεωρηθῇ ὅτι γίνεται ἔναρξις νέου ἐπαγγέλματος ἐκ μέρους αὐτοῦ ἢ συνέχισις τοῦ παλαιοῦ; Ἐπίσης ἀνέκυψαν καὶ ἄλλαι τινὲς ἀμφιβητούμεναι περιπτώσεις, δι' ἃς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν δὲν ἔχει δώσει διευκρινίσεις.

Ἡ ἀληθὴς ἔννοια τῆς ὡς ἄνω διατάξεως, δι' ἧς θεσπίζεται ἡ ὑποχρεωσις ἐκδόσεως, μέσω τῶν Οἰκονομικῶν Ἐφοριῶν, ἀδείας ἀσκήσεως ἐπιτηδεύματος, εἶναι ἡ ἑξῆς:

Τὸ φυσικον πρόσωπον ὑποχρεοῦται νὰ ἐκδωσῃ ἄδειαν ἐπιτηδεύματος ὅταν: α) ἀρχίσῃ τὸ ἐπιτήδευμά του διὰ πρώτην φοράν, β) ἐπαναρχίσῃ τὸ ἐπιτήδευμά του μετὰ διακοπὴν διαρκεσασαν ἐπὶ χρονικὸν τι διάστημα, γ) ἀλλάξῃ το εἶδος τοῦ ἐπαγγέλματος του καὶ ἀρχίσῃ νέον τοιοῦτον (π. χ. ἐγκαταλείπει τὸ ἐπάγγελμα τοῦ κουρέως καὶ ἀρχίσει ἐπάγγελμα ἐμπόρου).

Ἐὰν ἡ ἀνωτέρω ἑρμηνεία γίνῃ δεκτή, θὰ πρέπει ἐπίσης νὰ θεωρηθῇ ὅτι δὲν πρόκειται περὶ ἐνάρξεως νέου ἐπαγγέλματος καὶ ἑπομένως δὲν θὰ ὑπάρξῃ ὑποχρέωσις ἐκδόσεως ἀδείας ἐπιτηδεύματος, εἰς περιπτώσεις ὡς αἱ κατωτέρω:

α) Ἐὰν π. χ. παλαιὸς ἐπιτηδευματίας διακοψῃ τὸ ἐπάγγελμά του, τὴν ἀτομικὴν δηλονότι ἐπιχείρησίν του ἐπὶ σκοπῷ ὅπως συνεταιρισθῇ μετ' ἄλλων πρὸς ἄσκησιν (ἑταιρικῶς) ἐπαγγέλματος τῆς αὐτῆς φύσεως (π. χ. ράπτης συνεταιρίζεται μετ' ἄλλου ράπτου). Ἐν προκειμένῳ οἰοδήποτε τὴν ἐκτεθεῖσαν ὡς ἄνω ἑρμηνειαν, ὅτι δηλαδὴ δὲν πρόκειται περὶ ἐνάρξεως νέου ἐπαγγέλματος, καθόσον ὁ περὶ οὗ πρόκειται ἦτο ἤδη ἐπιτηδευματίας καὶ δὴ γνωστὸς τόσον εἰς τὸ κοινὸν ὅσον καὶ εἰς τὴν Φερολογικὴν Ἀρχήν, ἑπομένως ἡ σύστασις προσωπικῆς ἑταιρίας μεταξὺ αὐτοῦ καὶ τινων ἄλλων, δὲν δημιουργεῖ δι' αὐτὸν «νέον» ἐπάγγελμα καὶ ἰδία αὕτη δὲν ἀποτελεῖ δι' αὐτὸν «ἔναρξιν» ἐπαγγέλματος. Δὲν πρέπει ὅθεν οὐτος νὰ ὑποχρεωθῇ εἰς ἔκδοσιν ἀδείας ἐπιτηδεύματος κατὰ τὴν ὡς ἄνω διάταξιν, πάντως ὅμως νομίζομεν ὅτι ἐν προκειμένῳ δέον νὰ τεθῇ ὡς προϋπόθεσις ὅτι ἡ νέα ἐπιχείρησις (ἑταιρία) θὰ ὑπάγηται εἰς τὴν ἁρμοδιότητα τῆς ἰδίας Οἰκον. Ἐφορίας, εἰς ἣν πρὸ τῆς ἱδρύσεως τῆς ἑταιρίας, ὑπῆγετο ὁ ἀτομικὸς ἐπιτηδευματίας, ἵνα οὕτω ἡ παρακολούθησις τῶν ἐπαγγελματιῶν κλ.π. γίνηται ἀπὸ τὸν ἑκάστοτε ἁρμόδιον Οἰκον. Ἔφορον. (Σημειωτέον ὅτι οἱ λοιποὶ ἑταῖροι, ἐφ' ὅσον τυχὸν διὰ πρώτην φοράν θὰ ἀσκήσουν τὸ ἐπάγγελμα, ὑποχρεοῦνται ὅπως λάβουν, ἕκαστος, ἄδειαν ἀσκήσεως ἐπιτηδεύματος, ἀπὸ τὸν ἁρμόδιον Οἰκον. Ἔφορον).

β) Ὁμοίως δὲν πρέπει νὰ ἀπαιτηθῇ ἔκδοσις ἀδείας καὶ εἰς τὴν ἀντιστροφὴν περίπτωσιν, ἤτοι ὅταν μέλος προσωπικῆς ἑταιρίας, ἀποχωρήσαν ἐκ τῆς ἑταιρίας (ἢ ἐν περιπτώσει διαλύσεως τῆς ἑταιρίας) συνεχίζῃ ἀτομικὴν τὴν ἄσκησιν τῆς αὐτῆς φύσεως ἐπαγγέλματος, εἰς τὴν περιφέρειαν τῆς ἰδίας Οἰκονομικῆς Ἐφορίας, εἰς ἣν ὑπῆγετο καὶ προηγουμένως, ὡς μέλος τῆς ἑταιρίας.

Ἡ διάταξις τοῦ ἄρθρου 13 διέπει τοὺς νέους ἐπιτηδευματίας, ἤτοι τὴν ἔναρξιν ἐπιτηδεύματος μετὰ τὴν δημοσίευσιν τοῦ νόμου 4045)60, ἑπομένως οἱ παλαιοὶ ἐπιτηδευματίαι θὰ ἐξακολουθήσουν ἀσκοῦντες τὸ ἐπάγγελμα ὅπερ ἦσκουν, χωρὶς νὰ ὑποχρεοῦνται νὰ λάβουν ἄδειαν ἀπὸ τὴν Οἰκον. Ἐφορίαν. Κατὰ συνέπειαν θὰ πρέπει νὰ θεωρηθῇ ὅτι σκοπὸς τῆς διατάξεως περὶ ἐκδόσεως, μέσω τῶν Οἰκον. Ἐφοριῶν, ἀδείας (βεβαιώσεως) ἐπιτηδεύματος ἐκ μέρους τῶν φυσικῶν προσώπων (προπάσης ἐνάρξεως ἀσκήσεως ἐπιτηδεύματος», ἦτο ὅπως μὴ διαφεύγουν τῆς προσοχῆς τῆς Φορολογικῆς Ἀρχῆς οἱ νεοι ἐπιτηδευματίαι, οἵτινες θὰ ἠδύναντο νὰ ἀσκοῦν τὸ ἐπάγγελμα ἐπὶ δυὸ π. χ. ἢ καὶ περισσότερα ἔτη καὶ νὰ μὴ ἔχουν γίνει ἀντιληπτοὶ ὑπὸ τῆς Φορολογικῆς Ἀρχῆς εἰς ἣν περιπτωσιν οὗτοι, ὄντες ἐνδεχομένως κακοὶ φορολογούμενοι, ἀπέφευγον νὰ δηλώσουν τὰ εἰσοδήματά των εἰς τὴν Οἰκον. Ἐφορίαν.

Διὰ τῆς διδομενης ὡς ἄνω ἑρμηνείας τῆς σχετικῆς διατάξεως, φρονοῦμεν ὅτι ἐκπληροῦται ὁ σκοπὸς δι' ὃν αὕτη θεσπίσθη. Ὑποθέτομεν δὲ ὅτι ὁ σκοπὸς τῆς διατάξεως δὲν ἦτο ἅμα καὶ ἰσαμειυτικός, παρ' ὅλον ὅτι δια τοῦ ἰδίου ἄρθρου 13 προβλέπεται ἡ ἐκ μέρους των ἐπιτηδευματιῶν χαρτοσήμανσις τῆς βεβαιώσεως (ἀδείας) τοῦ Οἰκονομικοῦ Ἐφόρου, διὰ χαρτοσήμου δραχμῶν 25 ἕως 150 ἀναλόγως πρὸς τὸν πληθυσμὸν ἑκάστης πόλεως.

Σημειοῦμεν ἐν παρόδῳ, ὅτι ὡς ἐπιτηδευματιας νοεῖται πᾶν φυσικὸν πρόσωπον ὅπερ ἀσκεῖ ἐν Ἑλλάδι ἐμπορικὴν ἢ βιομηχανικὴν ἐπιχείρησιν ἢ ἕτερον κερδοσκοπικὸν ἢ βιοποριστικὸν ἢ ἐλευθέριον ἐπάγγελμα ἀνεξαρτήτως τῆς ἐθνικότητός του ἢ τῆς καιοικίας ἢ διαμονῆς του.

Ὡς συμπέρασμα τῶν ὡς ἄνω, προκύπτει, ὅθεν, ὅτι ἐὰν εἰς τὴν διάταξιν τοῦ ἄρθρου 13 δοθῇ ἡ ἑρμηνεία ὡς αὕτη προεξετέθη, θὰ εἰμεθα πλησιέστερον πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦ νόμου καὶ θὰ ἀποφευχθοῦν παράπονα ἐκ μέρους ἐνδιαφερομένων, ὅτι, εἰς τινας περιπτώσεις, οὗτοι, κακῶς θεωροῦνται ὡς τὸ πρῶτον ἀρχόμενοι τὸ ἐπάγγελμά των (ὡς π. χ. ὅταν συνιστοῦν ἑταιρίαν), ἐνῶ ἤσκουν τὸ αὐτὸ ἐπάγγελμα ἐπὶ πολλὰ ἔτη προηγουμένως (π. χ. ἐν ἀτομικῇ ἐπιχειρήσει).

Ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ τῆς ὡς ἄνω ἀναπτύξεως τοῦ θέματος, ἐπιθυμοῦμεν νὰ ἐκφέρωμεν τὴν γνώμην ὅτι θὰ ἦτο προτιμότερον, ὁ νόμος νὰ εἶχε θεσπίσει τὴν ὑποχρέωσιν ὅπως ἐφοδιασθοῦν καὶ ἐφοδιάζονται (ἀτελῶς) μέσω Οἰκον. Ἐφοριῶν, δι' ἀδείας ἀσκήσεως ἐπιτηδεύματος, εἰς πᾶσαν περίπτωσιν, ἅπαντες οἱ ἀσκοῦντες ἐμπορικὸν ἢ ἐλευθέριον ἐπάγγελμα, παλαιοὶ καὶ νέοι ἐπιτηδευματίαι (φορολογούμενοι καὶ μή, λόγῳ ποσοῦ). Τοῦτο θὰ εἶχεν ὡς συνέπειαν τὴν δημιουργίαν ἐνιαίου δι' ὅλους καθεστῶτος, τὴν ἀνυπαρξίαν πάσης ἀμφισβητήσεως ὡς πρὸς τὴν ὑποχρέωσιν ἐκδόσεως ἀδείας, ὡς καὶ τὴν καλυτέραν παρακολούθησιν τῶν ἐμπορικῶν καὶ ἐλευθερίων ἐπαγγελμάτων, ἅτινα παρουσιάζουν ἰδιαίτερον πράγματι ἐνδιαφέρον ἀπὸ φορολογικῆς ἀπόψεως ἀφοῦ ἐκ μέρους των δηλοῦται πρὸς φορολογίαν, καθ' ἕκαστον ἔτος, τὸ ἥμισυ περίπου τοῦ ὑφ' ὅλων τῶν φορολογουμένων δηλουμένου εἰς τὰς Οἰκον. Ἐφορίας, εἰσοδήματος.

ΤΟ ΕΜΠΟΡΟΡΡΑΦΕΙΟΝ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΤΣΙΓΓΑΝΟΥ

Κανακάρη 128

Παρελήφθησαν τὰ νέα χειμερινὰ κασμήρια ὅλων τῶν Ἑλληνικῶν Ἐργοστασίων.

ΜΕ ΜΙΚΡΑΝ ΠΡΟΚΑΤΑΒΟΛΗΝ ΚΑΙ 8 ΜΗΝΙΑΙΑΣ ΔΟΣΕΙΣ

ΜΕ ΜΕΓΑΛΕΣ ΕΥΚΟΛΙΕΣ ΠΛΗΡΩΜΗΣ ΔΙΑΘΕΤΟΜΕΝ

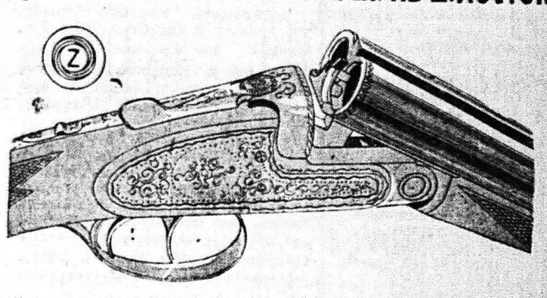

Τὰ καλύτερα Κυνηγετικὰ ὅπλα. Ἔχομεν τὴν πλουσιωτέραν συλλογὴν εἰς δίκαννα, μονόκαννα καὶ καραμπίνες. Ἀντιπροσωπεύομεν τὶς καλλίτερες μάρκες καὶ παρέχομεν τὰς μεγαλυτέρας εὐκολίας πληρωμῆς.

ΡΑΔΙΟ - ΠΑΠΑΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΥ

Κορίνθου 254 — Τηλ. 22-74 ΠΑΤΡΑΙ

ΒΙΟΛΟΓΙΚΑ ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΑ

Βιοχημείας—Μικροβιολογίας - Αἱματολογίας—Παρασιτολογίας.

ΣΠΥΡΟΥ ΜΑΝΩΛΑΚΟΥ

ΙΑΤΡΟΥ — ΜΙΚΡΟΒΙΟΛΟΓΟΥ

Κολοκοτρώνη 52, Τηλ. 35—48 (Ἰσόγειον κλινικῆς Πούντζα).

Ὁ ἰατρὸς μικροβιολόγος κ. Σπῦρος Μανωλάκος καθιστᾶ γνωστὸν ὅτι, διακόψας τὴν συνεργασίαν μετὰ τοῦ φαρμακοποιοῦ— βιοχημικοῦ κ. Γεωργίου Σιγαλοῦ, ἐγκατέστησεν τὸ τελείως ἀνακαινισθὲν ἐργαστήριόν του ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Κολοκοτρώνη 52 (ἰσόγειον κλινικῆς Πούντζα).

ΠΕΤΡΟΓΚΑΖ

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΠΑΠΑΝΑΓΙΩΤΟΥ

Ρ. ΦΕΡΡΑΙΟΥ & ΓΕΡΟΚΩΣΤΟΠΟΥΛΟΥ

ΤΗΛ. 21 — 60, 47 — 49

ΘΕΡΜΑΣΤΡΑΙ

Παρελήφθησαν αἱ φημισμέναι ΑΓΓΛΙΚΑΙ ΘΕΡΜΑΣΤΡΑΙ καθαροῦ πετρελαίου.

HARRISON

μὲ μικρὰν προκαταβολὴν καὶ 25 δραχμὰς ἑβδομαδιαίως.

ΘΕΡΜΑΣΤΡΑΙ ITALGAZ ἐμαγιέ, ἀκαθάρτου πετρελαίου, ἀποδόσεως 10.000 θερμίδων ὡριαίως.

ΘΕΡΜΑΣΤΡΑΙ LIDO ἐξαιρετικαὶ εἰς ποιότητα κομψότητα καὶ ἀπόδοσιν.

ΠΕΤΡΟΓΚΑΖ

Διαθέτομεν πάντοτε τὰς ἐξαιρετικῆς ποιότητος ΚΟΥΖΙΝΑΣ ΥΓΡΑΕΡΙΟΥ μὲ 25 δρχ. ἑβδομαδιαίως καὶ ΧΩΡΙΣ ΠΡΟΚΑΤΑΒΟΛΗΝ.

ΠΕΤΡΟΓΚΑΖ

ΑΘΑΝ. ΠΑΠΑΠΑΝΑΓΙΩΤΟΥ

ΡΗΓΑ ΦΕΡΡΑΙΟΥ & ΓΕΡΟΚΩΣΤΟΠΟΥΛΟΥ - ΤΗΛ. 21-60 - 47-49

Soulis

ΤΑΧΥΘΕΡΜΟΣΥΦΩΝΕΣ

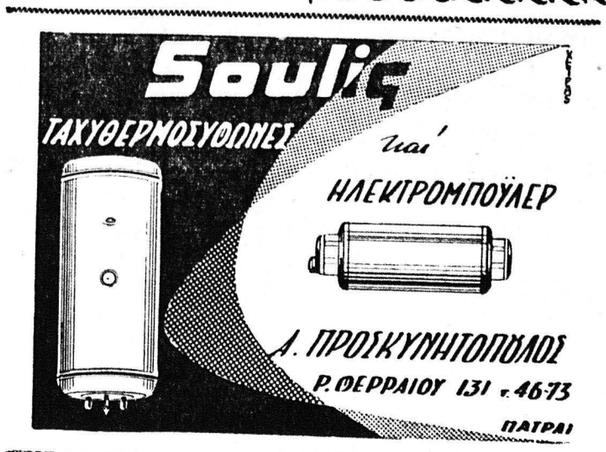

καὶ